

MANUSCRIT
DE
PATIENT

402
E

VII

19

Carre 5
26
Co 20

E
VII
19

C-VII.

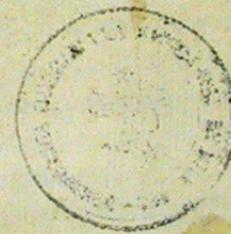
N. 2226 Sub 100

= C VII 8 m 17
C F VII 28 m 5

1. Battista Mantovano - De Tatientia
(Brescia, B. Missuta 1496)
2. id. - In funere Ferandi Regis (Brescia, Missuta 1496)
3. Bernardus Macio - De singularium
disciplinarum laudibus (s. u.)
4. Giovanni Sacrobosco - Sphera mundi
(incompleto e s. n.)
5. Vaddeo Solarri bresciano - Ad Alberto
di Correggio epistola de laudibus
Regis Lepodi (s. u.).
6. Franco vescovo di Coria e Datario Ap.
Oratio in funere ill. domini Leo
nardi de Robore (s. u.)

Manuscr. ad vnu p[er] Nicanor de Cesena

**Reuerendi fratri Ba-
ptistae mantuani
Carmelitae de
patientia au-
rei libri
tres.**

HELIAS CAPREOLVS BRIXIANVS IOANNI
TABERIO S.

Si uana sit Pythagore palingenesia: Maronē no
bis alterum hæc ætas rediuinum pduxit Baptistā
launc Mantuanum: qui uirtute poetica synchro
nos oēs: ex antiquis etiam complures a se longe reliquit.
Ceterum uetus tatis reuerentia: operum multitudine: ele
gatiq; Virgilius sit extra aleam: oīum quasi pontifex ma
ximus. Ille tñ res humanas: hic noster diuinæ cecinit: nul
lo præfertim inuitatus mecoenat: sui tantū ipsius: nō alie
nus imitator. In calamitatibus q; grauis & magnificus: In
gemina parthenice nemo non putet secreta illum collo
quia: quasi Numam aut Mosen potius alterū cælitus ha
buisse. Idem disciplinarum oīum scientissimus: uitæ seue
ritate: morumq; sanctimonia uniuersæ religionis carmeli
tanae rector patrum decreto constitutus est. Quod si. L.
Sylla apicem felicitatis suæ Metelli pii amicitia reputauit
quanto nos Taberi amantissime iustius inuicem gratulari
possumus tanti hoīs præcipuam beniuolentia consecuti?
Qua nihil equidem gratius pretiosiusq; in rebus nostris
duxerim: Scis tu quotiens nos impendentium bellorum
tempestateim conquerentes: qua uerborum serenitate præ
sens confirmaret. O magnum amicitiae numen. Excogita
uit homo diuinus quo pacto etiam consolaretur absen
tes. Petrus neuolarius dignissimus tali preceptore disci
pulus: Inter carmelitas theologus concionator: eloquen
tia: moribus doctrinaq; admirabilis: aureum illius de pa
tientia libellum ad nos Brixiam nuper attulit: oīis mole
stia præsentaneum medicamentum: quem quum legimus

hoc Virgilianum fortiter exhibemus. Quo sata trahunt:
retrahuntq; sequamur: Quicquid erit superanda omnis
fortuna ferendo est. Te ergo Taberi suauissime: qui degis
in musarum contubernio:natura & arte ad ea quae:huma-
nitatem exornat:accommodatior:opus ipsum: etiam si sub
inuito forte authore: publico tamen usui exponendum
cures:obsecro. Rem Gaspari quoq; brunello optatissima
qui ut est acri in politicis ingenio:grauissimo consilio:lit-
teratura non mediocri : ita eruditissimum quenq; fouet:
Baptistamq; in primis ut diuum fauorabiliter obseruat.
Omniū deniq; amicorū desyderio:immo studiosis oibus
satisficeris. Spero.n.per hoc audebunt ad ingruentis for-
tunæ nunq; perpetuo bonaie iniurias Horatio libenter cō-
cinere:Quo circa uiuite fortes:fortiaque aduersis oppo-
nите pectora rebus . Vale.Brixiae.iii. Nonas Decembres
M.cccc. xc.vi.

INDICES LIBRORVM.

Reuerendi Fratris Baptistae Mátuani Carmelitæ Theolo-	gi ad Carolū Antoniū Fátuciū patriciū Bononiësem.	
Isagoges ad patientiam liber primus: &		cap. primū.
De morbi cognitione.		cap. ii.
De duplice morbo hominis.		cap. iii.
De differentiis qbusdā humanorū defectuū.		cap. iii.
Quid sit morbus corporis & animæ.		cap. v.
Cur tāta diligētia in curādis corporū morbis.		cap. vi.
De morborum spiritualium origine.		cap. viii.
De animi perturbationibus.		cap. viii.
Vnde secuta sit rebellio appetitus.		cap. ix.
De uariis hoīum dispositionibus ad peccādū.		cap. x.
Vnde tanta in hoībus diuersitas.		cap. xi.
De ui appetitus.		cap. xii.
Quomodo appetitus ligetur.		cap. xiii.
Quid ualeat habitus.		cap. xiv.
Quod paucorum est appetitum superare.		ca. xvi.
Quod motui calorū assimilat̄ motus appetitus.		ca. xvii.
Quod duplice hoīis natura: duo sp̄s pfecti sūt.		ca. xviii.
Quod miseri sunt qui peceant.		ca. xix.
De tribus stulticia gradibus.		Imperatorum exemplis.
Quod terrena uoluptas breui dilabitur: argumentum ab		Testimonia ex sacra scriptura idē pbatia.
		De hominis excellentia:
		Quæ sit summa hominis miseria.
		De delectatione: & an sit peccatum.
		Redargutio quorundam theologorum de delectatione
loquentium.

Quid sit uirtus: & uitium: & in quo sita sint. cap.xxvi.
De quibus deinceps agendum: & quantum ualeat ex arte certare. cap.xxvii.
Quae sūt arma spūalia hōi cū diabolo pugnatō. c.xxviii.
Quo fine sanitas querenda est. cap.xxix.
Quomodo querenda est sanitas. cap.xxx.
De patientia. cap.xxxi.
De gradibus patientiae. cap.xxxii.

REVERENDI Fratis Baptista Mantuani Carmelitæ
Isagoges ad patientiam liber secundus.

Quod patientia uia est sanctorū ad cælum. cap.primū
Rationes philosophorum cur corpus humanum factum sit fragile. cap.ii.
De quattuor corporis humoribus. cap.iii.
Quomodo cōplexiones distribuantur a deo. cap.iii.
De animæ libertate. cap.v.
An distributio cōplexionū pcedat a fortuna uel a casu: &
q̄ Aristoteles fortunam male descriptis. cap.vi.
In quo consistat felicitas in hac uita contra peripateticos
& Stoicos. cap.vii.
De synteresi:ratione: & conscientia. cap.viii.
Quod sine dei custodia frustra laborat humana prudētia. cap.ix.
Cur bonis mala eueniāt phōrum opinio. cap.x.
Sex causæ flagellorum nostrorum. cap.xi.
Secunda causa flagellorum. cap.xii.
Tertia causa flagellorum. cap.xiii.
Quarta causa flagellorum. cap.xiii.

Quinta causa flagellorum. cap.xv.
Sexta causa flagellorum. cap.xvi.
Quod uirtus quaē bonum uirum facit: incrementum accipit ab aduersis. cap.xvii.
Quod p̄speritas sit inimica uirtuti: cum declaratione dextra & sinistra partis in celo pro Aristotele contra pythagoram. cap.xviii.
Quod aduersitas tollat mortis metum. cap.xix.
Quod aduersitas faciat se ipsum cognoscere. cap.xx.
Quod aduersitas fert auxilium uirtuti. cap.xx.
De uitāda nemisi: & qd sit: sed'm Aristotelē. cap.xxii.
De generibus filiationis: cum declaratione dicti euangeli
c̄: dedit eis potestatē filios dei fieri. cap.xxiii.
Quod donorum dei consideratio iuuat patientiam: cum commendatione familiæ bentiolorum. cap.xxiiii.
Quod alienarum calamitatū animaduersio ad patientiam plurimum faciat. cap.xxv.
Amicorum obsequia: & religiosorū orationes & consilia patientiae sunt adminicula. cap.xxvi.
De Carmelitarum antiquissima origine. cap.xxvii.
Testimonium ex Plinio. quod natura humana sit ærumnosa. cap.xxviii.
Ratio multiplicádorum morborū ac uitiorū. cap.xxix.
De morbis humani corporis. cap.xxx.
De qbusdā aliis humani generis infortuniis. cap.xxxi.
Quod homo naturaliter ærumnosus sit: testimonium ex Plinio. cap.xxxii.
Quod non est reprehensibilis author: ex multa authorum & maxime gentilium citatione: & cur homo nudus nascatur. cap.xxxiii.

Cur deus flocipēdat corpus: rōnes naturales. cap. xxxiiii.
Tota natura non consistit in anima. cap. xxxv.
Qu e sint mortis cause: contra philosophos & mathematicos. cap. xxxvi.
Causa brevis uite & mortis. Et de annis antiquorum patrum. cap. xxxvii.
De annis hoīum ante dilutiuū: cōtra Pliniū. cap. xxxviii.
Vitam humanam non esse breuiatam. cap. xxxix.
Aegritudo p̄fērat a multis flagitiis. cap. xxxx.
Ex aduersitatibus nascitur iucūditas spiritualis: ca. xxxxi.
Debuit esse naturarū uarietas ad ostēdendam dei sapientiam. cap. xxxxi.
**Mundus est quoddam spectaculum nobis a deo exhibi-
tum quo inuitamur ad patienter ferendas oēs aduersi-
tates.** cap. xxxxiiii.
**Cōpatiōe terū naturaliū pbat meliore esse uitā sanctā cū
aduersis: q̄ uitam felicē cum uitiis.** cap. xlīii.
Tolerātia aduersitatū facit huiorē trāsitū ad padisū. c. xl

**REVERĒNDI Fratris Baptiste Mantuani Carme-
lite Theologi sagoges ad patientiā Liber tertius.**

Quatuor uirtutes plurimū ualere ad toleratiā. cap. i.
De fidei fundamento & natura. cap. ii.
**Quod fides p̄ aureū virgiliī ramum figuratur: & quædā
de natura prophetiæ enarrata.** cap. iii.
Fides est principiū ineundæ cū deo amiciciæ. cap. iv.
De fidei progenie: spe: & caritate. cap. v.
**Quod potius dicenda est spes in caritatem transire: q̄ in
rem.** cap. vi.

De noībus eorum qui a fide deficiunt. cap. viii.
De causis fidei. cap. viii.
De ui & natura miraculorum. cap. ix.
**De errore Averinæ & aliorum qui dicunt omnia mira-
cula fieri naturaliter.** cap. x.
An sit ubiq̄ Christi lex promulgata. cap. xi.
**Religionem Christianam non esse a stellis: ut errat astro-
logi: sed esse breuissimam ad cælum uiam a deo inten-
tam & traditam.** cap. xii.
**De Georgio Nouariensi Bohoniæ combusto: cum qui-
busdam disputationibus de fide christiana.** cap. xiii.
De spe & caritate. cap. xiiii.
De longanimitate. cap. xv.
**Anacephaleosis dicitur: & q̄ nō recte dicit a theologis:
uoluntas aīs & consequens in deo.** cap. xvi.
Quod & quare deus odio habeat ociosos. cap. xvii.
**De cītuor nouissimis: & primo de morte: cū declaracione
dicti Empedoclis de lite & amicicia.** cap. xviii.
An mors corporis sit naturalis. cap. xix.
Opiniones uariae de morte. cap. xx.
**De multiplice genere mortis corporalis: & nō esse tēpus
merendi post mortem.** cap. xxi.
**De multiplice genere mortis spiritualis: cum excusatione
Platonis.** cap. xxii.
De loco damnatorum: qui dicitur infernus. cap. xxiii.
Opinio antiquorum gentilium de inferno. cap. xxiv.
**Ratione naturali persuadetur omnem immundiciam esse
apud inferos.** cap. xxv.
**De beatitudine caelestis padisi: & primo quantum attinet
ad partem intellectiūam.** cap. xxvi.

- De beatitudine partis sensitivæ. cap.xxvii.
 Quod naturaliter Virtus est honoranda: probatur ex cō
 suetudinibus antiquorum. cap.xxviii.
 De iudicio: & q̄ astronomi & doctores etiam catholici
 q̄ tēpus iudicij p̄dixerūt manifeste delusi sunt. ca.xxix.
 Futurum esse diem iudicij. cap.xxx.
 De Helia patre carmelitarum ante diem iudicij præmit
 tendo. cap.xxi.
 De sacra scriptura: & primū cur sit adeo suadibilis. c.3z.
 Contra philosophos dicentes credere nos scripturæ sa
 cræ propter consuetudinem. cap.xxiv.
 De multiplici sensu sacrae scripturae. cap.xxv.
 Quod & cur scriptura sacra arcæ cōpatat. cap.xxvi.
 De sanctorum mutatione. cap.xxvii.
 De assidua dei deprecatione. cap.xxviii.

FINIS.

VENERANDVS Frater Baptista Mantuanus Car
 melita Francisco Fantucio. S.P.D.

Arolus Antonius vir clarissimus pater tuus q̄
 esset bonarum artium studiosus hoīum litte
 ratorum congressibus utebatur assidue: & ex
 familiaribus eorum colloquiis se inuenire di
 cebat unicum podagræ suæ remediū. Ibam ego eo tpe fre
 quenter ad eū: & q̄a erat in monasteriū nostrū beneiatus
 & q̄ me(ut scis)præcipuo diligebat affectu. Ipse autē ut
 erat ingenio claro ac uegeto: lingua diserta ac eloquenti

mox ut cōsederamus: aliquē ex scriptura sacra cuius lecti
 one mirifice oblectabat: locū afferebat: quo diutius(lie
 n. aiebat) mutuo sermōe frueretur: & agritūdinis sua tor
 tura minus angeretur: Ego domū reuersus si quid aptius
 dixisse memineram: arrepto calamo confestim annotabā
 memor dicti euangelici: colligit fragmēta ne pereant: cu
 pidus etiam ut sicut ipsi ea quæ dixeramus adiumenti nō
 nihil attulerat: ita si in scriptis redigerent ac legi possent
 etiam aliis agritantibus essent aliquādo subsidio. huius
 modi ergo ratiocinationes a me recognitas & ut edātur
 in librum tribus diuisum uoluminibus modo redactas ti
 bi restituo. restituo inq: quod. n. erat patri donatum: de
 betur & filio: & ei maxime filio: qui non diuitiarum tan
 tum: ut maior pars hominū: sed qui etiam sicut tu: pater
 narum uirtutum hāredem se constituat: ut uideatur a pa
 rentibus in eum nedum secundum carnem: uerum etiam
 secundum spiritum deducta cognatio: Accipe igitur libel
 lum hunc: & eum succisiis temporibus aliquādo relegi
 to: ut uitæ huius molestias æquanimius feras: & accenda
 ris alterius uitæ maiore desiderio: quo & ad euitandum
 mortis metum: & ad huius mortalitatis incommoda per
 ferenda nullum est præsentius maiusue remedium. Viue
 igitur per quandiuissime: & sic uiue: ut semper uideare
 patris uitam & mores æmulari: cui ad politicam felicitatē
 peripateticorum: id solum deerat: quod & Metello legi
 mus defuisse: prosperam scilicet corporis ualitudinē: Sed
 hac certe minus est deploranda iactura: ea potissimum ra
 tione: q̄ quantum adimit politica: tantum addit uera fe
 licitati: ad quam nobis aditum patefaciat gratia domini
 nostri Iesu Christi. Vale.

LIBER PRIMVS

Venerandi Fratris Baptista Mantuani Carmelitæ
Theologi ad Carolum Antonium Fantucium patricium
bonoñ. flagopes ad patiētiā: Liber primus & cap. primū.

Voniam opportunis ac frequētibus bñ
ficiis huic nostro bononiensi cœnobio
magnifice ac religiose collatis iam pridē
tibi nos deuinixisti Carole Antoni vir
religiose: uereor ne si te longo & graui
podagræ morbo laborantem consolatus non fuero: de
grauissimo ingratitudinis uitio possim accusari. Nā si iux
ta doctoris & saluatoris nostri Christi salutare consilium
tenemur iis etiā qui nos oderūt benefacere: quantū que
so iis debemus: qui nos non solum amant: uerum etiam
quottidianis elemosinis alere: & cōtinuo patrocinio fo
uere non cessant Christus qui nobis & uita & salutis est
author sicut in aliis oibus studiosis actionibus: sic etiam
in hoc exemplar est optimum. Ipse transq; qđiu nobiscum
in hoc luctuoso peregrinationis exilio sub seruili specie
tieratus est: eos a quibus plurimum amabatur: nō dilexit
tantum: uerum etiam docendo illustrauit: obsecrando at
traxit: increpando correxit: exhortando animauit: miracu
lis firmauit: beneficiis illexit: & omni deniq; officio curæ
pastoralis custodiuīt & fouit: & quoniam apud agro
tantes magni momenti esse ac plurimum ualere consolan
tium uerba cognoscet: cum sponte ad passionem & ad
locum passionis accederet discipulorum animis subita tē
pestate consernandis medicinam instituens Petro dixit
& tu aliquando conuersus confirma fratres tuos: Magna
certe est accommodati ad rem sermonis energia: & ad fir

LIBER PRIMVS.

ordo Confessorum est: quibus & si tyranni pepercerunt: ipsi tamē sibi non parcentes: & in seipso irati quod pœnitētia genus est optimum: crucem suam tulere post christum. Iste coram hominibus modici ac humiles sed deo magni & excelsi sunt illi de quibus in die indicii quando conscientiarum libri proferētur: iudex uiuorum ac mortuorum dicet: Venite benedicti patris mei percipite regnum quod uobis paratum est ab origine mundi. Tunc in istos Christi paruos sacerduli principes ac magnates qui modo thesauris incubant: horrea dilatant. molibus uestiuntur: splendide conuiuantur: alterius uitæ ritum admirantes & prætristitia spiritus gementes: repentent illud sapientiae dictum. hi sunt quos aliquando habuimus in derisum & in similitudinem improprietatis: nos insensati uitam illorum existimabamus: insaniam. & finem illorum sine honore. Ecce quo mō computati sunt inter filios dei: & inter sanctos fors illorum ē. ergo errauimus a via ueritatis: & de hoc iam sat. Primus igitur hic atq; optimus patientiae gradus. est. In quo si Ludouicum morbiolum conciuem tuum q; āno ppterito functus est uita: collocauero: q;q multi sint: ut semper fuerint: qui iusti simplicitatem derideant: nō ero fortasse grauiter condēnandus. Secundus gradus est eorum: qui non quæsitus eunt nec inuitant ad se mala: attamen cum ueniunt benigne suscipiunt: & reuerenter tāj dei nūcios amplexātur. Ex horū numero fuisse Iob arbitrator: cuius in patientia nomen est clarum. Ipse namq; cum suorū cladem audisset cælum suspiciens dixit. Dominus dedit: dominus abstulit: sicut domino placuit ita factum est. Sit nomen domini benedictum. huic adiungendus est Thobias qui coecitatem ocolorū tam patienter tulit: ut ab angelō curari meruerit. Tertium ac infimū patientiae gradum

LIBER SECUNDVS:

illi sibi uendicant: qui mala neq; querunt: neq; cum uenerunt grataanter accipiunt: ingressa non eiiciunt: secū patiūt grauate ferunt. conqueruntur ēt. tñ sedata bile in deū non elati misando transeunt: & a uicio parū distantes ī extremis patientiae marginibus sedent. Et hi sunt qui nostra hac ætate uiri boni sunt. uix restat nobis antiquæ uitæ istæ reliquæ: & raris quidem in locis. ut periculum sit ne & ipsæ quoq; breui collabantur.

Venerandi fratris Baptiste mantuani Carmelitæ Hagiæ ad patientiam. Liber secundus.

Quod patientia uia est sanctorum ad cœlum. Ca. primū:
Is igitur maiore fide q; eloquentia di
ctis uelim te uir p̄stantissime paulo al
tius inspicias: & abiectis sacerduli curis:
& spinis illis quæ iuxta christi para
bolam semen. hoc est uerbum dei fru
tificare non sinūt: excisis: te ipsum in
trinsecus quæras. iuxta illud persianū:
nec te quæsueris extra: & cum animo tuo rōnem ponas:
aīaduertasq; in quonam patientiae gradu sis constitutus.
Quod si fortasse: q;d mīme suspicor: a patiētia te exclusū
uideris: scito te a sacerdotū sorte separatū. Quotquot. n.a mū
di exordio ad nrām usq; ætate deo placuerūt: crucis pati
bulū i mortali suo corpe portauerūt. Audi qd i psalmis
dicit. Propter te mortificamur tota die estimati sumus si
eut oues occisionis. ltē trāsiuimus p aquā & ignē: & edu
xisti nos i refrigeriū. Paulus ad hebraeos de sanctis ita lo

LIBER TERTIVS

T qm̄ hoīem natura fragilem tot morbis expositum:tot malis obiectū diffīcile est non frangi:uel non inflecti: necessariū arbitror te admonere:ut quatuor præcipue uirtutibus munire te studeas. quartū pñdīo uim oēm flagellorū facilius feras: Hæ sunt quas primo libro pollicebamur:Fides:Spes:perseuerantia:& longanimitas:Ista nāq; quasi fulcrā quædam:columnæq; firmissimæ patientiæ sustinent adficiū:Et qj̄ supra dixerimus cataphrattū esse oportere: q uelit cum dia bolo pugnare:tñ & pleriq; suffecit ad uictoriam leuis ar matura: Pittacus mitylenæus unus ex septē sapientibus cū de agri cuiusdā possessione inter Athenienses & mitylenæos armis certaref: ipse cum Phrinone Atheniensiū du ce:qui Pancratiaestes & olympionices fuerat:singulari cer tamine pugnare instituit.rete igif Clypeo tegés Phrinonem inuoluit:& eū interemit:David adhuc adolescentulus stetit contra gigatē loriciatū ocreatū:galeatū: clypeatum. & hostile hastæ eius erat quasi liciatorium texetum ipm̄ at ferrū hastæ eius sexcētos siclos hēbat ferri. David baculo pastorali armatus & funda gigantē nō expauit:& uicit:Dic ergo & tu diabolo:qd̄ & David dixit Allophy lo : Tu uenis ad me cū gladio & hastā & Clypeo.ego at uenio ad te in nomine Domini exercituum:dei agminum Israel.Prædictæ igitur uirtutes tanto tibi usui erunt:ut cæ teras si habes tibi custodian:Si non habes:ad te alliciat. Omnes enim uirtutes sic mutuo se amant ut ubi paucas tute habitare conspererint: aliae confluant. & sic continget ut breui ex ferentrio fias Cataphrattus:sed uenio ad uirtutes dicturus pauca de naturis earum: ut earum in te

LIBER TERTIVS

erescente noticia:crescat & amicicia:crescat & contra uicia
in corde tuo bellandi fiducia.

De Fidei fundamento & natura:

Cap.ii.

Vplicem fidē dicimus Actiuā:& passiuam:
passiuā est:quæ est in creditore:Actiuā quæ
in debitore. Vnde & deus fidelis appellat:
Paulus.n. in casce primæ ep̄læ ad Thessalo nicēses inqt. fidelis est deus:q uocavit uos.q etiam faciet.
& ideo hæc ea est quæ:q; fiat dictū: fides est dicta. iuxta illud Nasonis.dicta fides sequitur:& hæc nil est aliud: q promissi redditio.passiuā uero promissi expectatio:passiuā itē duplex.ifusa & acquisita. Verum hi magis possunt diuersi hēndæ fidei modi: q diuersi habitus iudicari: Fides passiuā siue acquisita siue infusa est habitus intelle ctus quo credendis non apparentibus reuelantis autoritate permoti: propter ultimum finem quæ est beatitudo: firmiter atq; constanter adhæremus. hæc tribus acquire tur:prædicatione:miraculis: & inspiratione:quæ sola defectum supplet aliorum. alia uero sine hac quasi membra sine spiritu moribunda languescent. ipsa fides est lux ue ra: quæ illuminat omnem hominem uenientem in hunc mundum. Et hæc est lux quæ lucet in tenebris:& quam te nebræ non comprehendenterunt.Licet.n gentiles qui tene brū noie designant: eā conati sint eradicare: ipsa tñ q; sol q nescit occasū:nebulas errorū:tonitrua minarū: pcel las odiorū:fulmina irarum:& qeqd excogitauit ingeniosa

LIBER TERTIVS

nia cōfessorū: pudicicia uirginū:cōstātia Martyrū.hoc sit speculū ad qd' animē tuē quæ sponsa est Xpī:caput amīcias: faciem linias: sinum exornes : ut in uestitu deaurato Charitatis circundata uarietate uirtutum cum huius uitæ nox p̄cesserit:& æternæ uitæ dies illuxerit:ambulare honeste ualeat inter triumphales choros paradisi & h̄is uestem nuptiale possit æternis adessē cōuiuiis.bona illa Romanorum antiquitas quæ uirtutū lapidibus orbis terrarū fundabat imperiū:ut ad imitandum iuuenes prouocaret: pangebat in conuiuis egregia maiorum facinora cōprehēnsa carminibus: Simili officio Religiosi oēs & nos p̄cipue:cū cibo reficimur : semp unum e nobis contentiose legentē oēs auſcultamus:& cum silentio comedentes erēctis ad cōcionantē nō oculis: sed mentibus fere semp atidius sumimus aiorū ad mēlam alimēta q̄ corporū: & certe iudicio meo p̄det hinc magna pars religiosæ uitæ.qd'.n.est aliud cōmuniſ hæc lectio q̄ uiciorū extirpatio spūlis p̄fectus exhortatio: & quædā generalis uirtutum irrigatio?Cōuerte ergo mētē ad cōtéplanda gesta sanctorū: & quasi tuā p̄tēs ignatiā q̄ nihil adhuc egeris uiro dignū:mitte manū tuā ad fortia. & uigore elationē ac sublimitatē illorū emulare. Cū uideris in pueris ut in Vito:in fœmineo sexu:ut in.Catharina:in paganis ipſis qui deum ignorabant:tantarū expīta uirtutū:pudebit te:q̄ uir qui Xpianus es:cui coelū in hereditatē p̄mittif:unā ægritudinē ferre nō posse:Lege Regū libros:iuenies Regē David in aduersis oībus quæ multa p̄pessus est:patientē:piū:mitē:lōganimē & a dei timore nūq̄ d̄ iscedentē.& in psalmo dicit. Ego at̄ i flagella paratus sum:& factus sum sicut hō nō audiēs: & nō h̄is in ore suo redargutioēs:q̄m i te dñe

LIBER TERTIVS

spati:tu exaudies me dñe deus meus. Lege Ezecī regē in lecto iacentē cū lachrymis cōuersum ad parietē q̄ndecim uitæ ac sanitatis ános ipetrasse:In scđ'o Maccabæorum reperies Matrē cū septē filiis p̄ paternis legibus tyrāno resistere. & cōtéplatus aīum in fœmina plusq̄ uirilē ne habere iudiceris i uirili corpore aīum fœmineū: fortius nīſ fallo eniteris.De nostris hoc est de xpianis nihil dixerim: Sunt.n.oīa huiusmodi exēplorū plena uolumina:& xpianae uitæ regula est mala pati:& mala nō reddere.p̄fectiōis nostræ sūma hæc est:pcutiēti unā maxillā p̄bere & alterā: auferenti tunicam donare & palium.

De assidua dei deprecatione. Cap. xxxvii.

Vp̄erest ut deo ac dei amicis assiduis suppli
cationibus te commendes : & ut amici lob
ægrotanti cōsulebant ad sanctorū aliquem
conuertere.Sic futurū est ut saluis mercibus
& hauī:uelis passis: uentisq; secundis cū magno meritorū
pūētu ac fœnore portū sépiterne getis itroeas. Quā tibi
mihiq; cōcedat pater misericordiarū & deus totius cōſolatiōis: q̄ cōsolef nos in oī tribulatiōe nostra. Amen

Hæc hūi de tenui facultate mēx penuriæ q̄ diuīturnæ noſtræ Amicicie & mutuæ charitatis officio dederim. Tu ex ingenii tui fertilitate ac copia:ex laboris tui opera ac iduſtria q̄gres plura atq; meliora: q̄ his nostris adiūcta tibi ad Coeleſtē patriā pp̄ati erūt p̄ uehiculo. Vale.

Impressum Brixie p̄ Bernardinū Misintam Papiensem
iii.Cal.Iunias.Anno Thecgonia.M.cccc.xcyii.

Amico dñi Bernardini Misinti
100/37

Ioannis Taberii Brixiani ad Heliam Capreolum amicorum
optimum Antigraphia.

Postquam plena malis subierunt tempora: nosq;
Scyllaeis lacerat sors truculenta uadis:
Nec sperare sinit portum temeraria bello
Romanum totiens Gallia passa iugum:
Vincere si quis quam cupit in superabile fatum:
Naturamq; animo supposuisse suo:
Et quasi de celo mortalia temnere: uimq;
Fortunæ: atq; omnem pellere corde metum:
Hec legat: & sacri seruet documenta libelli.
Quem dedit Ocniacæ fama secunda tubæ.
Impetrat ut latus subeas: quodcunq; necesse est:
Paruaq; in aeternum uertere damna bonum.
Ille etiam nostri mala temporis: ille Roberti
Fata ducis cecinit: Parthenicesq; dñas.
Et quæ Socratis certent Epigrammata chartis:
Multiplicem uitiiis impositura modum.
Mox dabit hispani carmen sublime triumphi:
Pulsaq; ab occiduis numina uana locis.
Cinge tuo Andinas Vati pia Mantua lauros:
Seu pede: Cadmea seu notat ille manu.
At tu tantarum fautor iustissime laudum:
Ut tua: qui summi carmina uatis amas:
Hunc tantum placido: sophia Decus: aspice nultu
Capreole: auspiciis exerit ora tuis.
Nam quid opus clypeo? sacris procul omnis abesto
Zoilus: in sanctos nil mala lingua potest.
Gloria uiuenti comes inuiolata: sepulto
Atria cælicolum meta laboris erunt.

τελος.

Venerabi fratri Baptista inatuani Carmelita Theologo: poe
ta oratorisq; clarissimi: in funere ferrandi regis oratio.

O Vm aio complector ferradi Neapolitanorū regis uitā &
occasum Francisce princeps excellentissime: ac uenetorū
imperator semper inuictissime uosq; clarissimi: ac præstantissi
mi uiri redit in memoriam: illud poetæ Tragici carmen ex He
cuba: quicunq; regno fidit: & magna potens dominatur aulaz
nec leues metuit deos: animumq; rebus credulum latet dedit:
me uideat: & te Troia: hoc est certe unum ex maximis fortu
næ documentis: quo confirmatur Illa salomonis uulgata sīnia:
uanitas uanitatum & omnia uanitas: sic n. est humahartum rerū
uana hoc est mendax: & infida natura: ut in terris nihil appearat
in quo sit spes ulla collocanda: incerti euētus: inopinati casus:
fortunæ ludibria oēm hoīum expectationem elidunt: prudē
tiam fallunt: ingenium rident: diligentiam superant: & oēs no
stros conatus infringunt: nec dicat quisq; id esse uictum nostræ
Tēpestatis: quasi has molestias & ærumnas antiqua sœcula nō
senserint: nam lites contentiones: bella: discordias: cædes: incē
dia cum hoīibus nata: cū hominibus creuisse: & ueteres: & no
uæ testantur historiae: nec apud unam gentem aut nationē tot
malorum germina pullularūt: sed potius ut Naso inquit: qua
terra patet fera regnat erinnys: si ad occidētem me uerto poe
norū: & romanorum arma per utrāq; hispaniam feruere p
spicio. Numātia a qua scipio numātinus est appellatus: postq
uisq; ad uigesimalm annum romana bella pertulerat funditus
deletur. saguntum uiolentiam Hánibal amplius non ferens:
lamentabilibus ardet incendiis: si ad meridiem specto: oculis

a

curandum igitur ut potestate a deo desuper accepta non ab
utantur: sed sic erga deum & sibi subiectos ac ceteros morta
les se gerant: ut non trepident diuinum subire iudicium: scrip
tum est enim qua mēsura mensi fueritis: remetietur & uobis.

Brixiae impressa: per Bernardinū de misiñis Papiensem. Die
yiii. mensis Decembris. m. ccccxci.